

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ :
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Τ.Θ. 18219, 54008 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, GREECE

Γενική άποψη της περιφήμου πόλεως της Βυθυνίας Τρίγλιας

Περιεχόμενα

- σελ. 2
➤ Κοινωνικά
- σελ. 3
➤ Η απανταχούσα του Προέδρου
- Έκθεση φωτογραφίας
- σελ. 4-5
➤ Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΓΛΙΑ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ
- σελ. 6
➤ Ιερά Μονή Μηδικίου
- Η ονομασίες των δρόμων της Ραφήνας
- σελ. 7
➤ Συνέντευξη με τον Παναγιώτη Στρούβελη
- Γλωσσάρι (II)
- σελ. 8
➤ Σχολιανά - Τριγλιανά

Νέες εποχές, νέα ήθη...

Το πρώτο τεύχος της εφημερίδας μας, τα «Τριγλιανά Νέα» κυκλοφόρησε τον Οκτώβριο του 1975. Υπεύθυνοι της εφημερίδας ήταν τότε ο πρόεδρος του Συλλόγου, Νίκος Μπόλκας και ο γραμματέας Σταύρος Σακελλαρίδης. Δεν ήταν εύκολο εγχείρημα η έκδοση της εφημερίδας την εποχή εκείνη. Υπήρχαν μάλιστα και δύο ανταποκριτές ένας από το Παράρτημα της Ραφήνας, ο Θανάσης Γιακουβάκης και ένας από το παράρτημα της Νέας Τρίγλιας, ο Σταύρος Μαργαρίτης. Την εφημερίδα την αγάγιασαν τότε όλοι οι Τριγλιανοί γιατί έτσι μάθαιναν νέα για τους συμπατριώτες τους που βρισκόταν σε άλλα μέρη της Ελλάδος και μέσα από τις αφηγήσεις και την ύλη της εφημερίδας θυμόταν νοσταλγικά τη ζωή που ζήσανε στην όμορφη πατρίδα τους. Την εφημερίδα συνέχισαν με ζήλο οι άξιοι Τριγλιανοί Μήτσου, Καλεμκερής και Βακαλόπουλος στα χρόνια που πέρασαν, που έδωσαν τη σκυτάλη στους νεώτερους...

Από το πρώτο τεύχος πέρασαν τριαντατέσσερα χρόνια. Οι πρόσφυγες Τριγλιανοί της πρώτης γενιάς έχουν σχεδόν όλοι φύγει από τη ζωή. Οι Τριγλιανοί της δεύτερης γενιάς, είναι αυτοί που γνώρισαν και αγάπησαν την Τρίγλια από τα ακούσματα των γονέων τους. Επισκέφθηκαν την Τρίγλια και αναζήτησαν τα σπίτια των γονιών τους και τα μέρη που άκουγαν από παιδιά, τη Βαϊνού, το Ντερέ, την εκκλησία της Παντοβασιλίσσας και τόσα άλλα, στην προσπάθειά τους να γνωρίσουν τη γενέθλια γη των δικών τους ανθρώπων και να τους ξαναζωντανέψουν στη μνήμη τους.

Οι γενιά που ακολούθησε δεν είχε την ευτυχία να ακούσει «από πρώτο χέρι» τις αφηγήσεις για την Τρίγλια. Όλοι όμως οι νέοι Τριγλιανοί, γνωρίζουν την καταγωγή τους. Ξεκινάει λοιπόν στη νέα γενιά ένα ενδιαφέρον ταξίδι αναζήτησης για τις ρίζες. Όχι όμως με τον τρόπο που το έκαναν οι προηγούμενες γενιές. Αυτή τη φορά η διαδρομή είναι μέσα από το Internet. Ας συστηθούμε λοιπόν ηλεκτρονικά. Ας ανταλλάξουμε τις φωτογραφίες μας, ας πούμε που κατοικούμε, ας πούμε τι μας αρέσει και δυο πράγματα για τον εαυτό μας. Έτσι οι Τριγλιανοί της τρίτης γενιάς, θα γνωριστούμε μεταξύ μας και θα δημιουργήσουμε μια ηλεκτρονική κοινότητα Τριγλιανών, έστω κι αν μένουμε χιλιόμετρα μακριά. Μετά, θα ανταλλάξουμε μηνύματα για ό,τι μας ενδιαφέρει, για το ταξίδι που κάναμε φέτος στην Τρίγλια ή για τον καφέ που θα πιούμε όλοι που γνωριστήκαμε στο Internet, στην Ραφήνα. Και μαζί μ' αυτά θα διαβάσουμε και τις ιστορίες της Τρίγλιας, ή θα δούμε τα βίντεο στο Internet για τους παλιούς που αφηγούνται τις ιστορίες της.

Αυτός είναι ο τρόπος που επιλέγει η νέα γενιά των Τριγλιανών προκειμένου να δημιουργήσει την κοινότητά της. Έτσι γνωρίζονται τα μέλη της, επικοινωνούν καθημερινά και αναλαμβάνουν δράσεις όπως ταξίδια, επαφές, εκδηλώσεις. Η «αλησμόνητη Τρίγλια» ξαναζεί και ενώνει όλους τους νεώτερους Τριγλιανούς με ένα πρωτόγνωρο τρόπο μέσα από τα γοητευτικά μονοπάτια της σύγχρονης τεχνολογίας. Ας λύσουμε κι εμείς τους κάβους και ας σαλπάρουμε με τους νεότερους Τριγλιανούς με καπετάνιους τον Παναγιώτη και τον Αλέκο, στο γοητευτικό ταξίδι της επιστροφής στην Ιθάκη μας. Το όνομα του σκάφους μας; www.triglianoi.gr

Βασίλης Σακελλαρίδης

Βαπτίσεις από 1 Μαΐου 2009 έως 31 Αυγούστου 2009

- Καφομάνη Φρειδερίκη, τέκνο του Σωτήριου Καφομάνη και της Μαρίας Σαμαρά
- Οσιπίδης Γεώργιος, τέκνο του Ζάζα Οσιπίδη και της Βερόνικας Τατάροβα
- Γιακουμάκη Μαρία, τέκνο του Μιχαήλ Γιακουμάκη και της Λαμπρινής Δημητριάδου
- Πουρσανίδης Παύλος, τέκνο του Αρτούρ Πουρσανίδη και της Ζβαντ Εμιριάν
- Πουρσανίδης Αθανάσιος, τέκνο του Αρτούρ Πουρσανίδη και της Ζβαντ Εμιριάν
- Λαδένης Δημήτριος, τέκνο του Μιχαήλ Λαδένη και της Ευφροσύνης Δαγλή
- Τσιρώνης Χρήστος, τέκνο του Δημητρίου Τσιρώνη και της Ηλιάνας Τσιρίμπαση
- Μήτσου Σοφία, τέκνο του Χαράλαμπου Μήτσου και της Μαρίας Πολυζώη
- Χριστοπούλου Χρυσοβαλάντου - Ελισάβετ, τέκνο του Γεώργιου Χριστόπουλου και της Μαρίας Κολτσίδου
- Λιάκος Στυλιανός, τέκνο του Θεόδωρου Λιάκου και της Παναγιώτας Γραμματικού
- Λιάκου Μαρία, τέκνο του Γεώργιου Λιάκου και της Χριστίνας Νταβαρούκα
- Παραστατίδου Αικατερίνη, τέκνο του Απόλλωνα Παραστατίδη και της Ιουλιάνας Παραστατίδου
- Παραστατίδου Ελπίδα, τέκνο του Απόλλωνα Παραστατίδη και της Ιουλιάνας Παραστατίδου
- Παραστατίδου Μιχαέλα, τέκνο του Χαράλαμπου Παραστατίδη και της Μάρθας Παραστατίδου
- Μπανάκη Ελευθερία, τέκνο του Δημητρίου Μπανάκη και της Δέσποινας Μάντζου
- Καλαμπόκας Λεωνίδα, τέκνο του Θεόδωρου Καλαμπόκα και της Ντεσίρα Καλαμπόκα
- Μαργαρίτης Παναγιώτης, τέκνο του Πέτρου Μαργαρίτη και της Δέσποινας Τσαρκατζόγλου
- Κάτσι Χριστίνα, τέκνο του Χατζή Κάτσι και της Ντιτουρίε Κάτσι
- Κάτσι Ιωάννης, τέκνο του Χατζή Κάτσι και της Ντιτουρίε Κάτσι
- Κάτσι Εμμανουέλα, τέκνο του Χατζή Κάτσι και της Ντιτουρίε Κάτσι
- Μαλακούδη Άννα, τέκνο του Εμμανουήλ Μαλακούδη και της Σουλτάνας Ασλανίδου
- Γιανγκόζι Νικόλαος, τέκνο του Ντριτάν Γιανγκόζι και της Τραταφίλε Γιανγκόζι
- Ευσταθίου Βασίλειος - Ραφαήλ, τέκνο του Παναγιώτη Ευσταθίου και της Παναγιώτας Τσακίρη
- Τορολλάρι Νικόλαος, τέκνο του Μπεσνίκ Τορολλάρι και της Μιρέλε Τορολλάρι
- Τορολλάρι Σπυρίδων, τέκνο του Μπεσνίκ Τορολλάρι και της Μιρέλε Τορολλάρι
- Μαυρίδης Μιλτιάδης, τέκνο του Δημόκριτου Μαυρίδη και της Ευαγγελίας Χατζηγιαννάκη
- Τσουκουρίδου Ειρήνη, τέκνο του Θεόδωρου Τσουκουρίδη και της Ελλάδας Χροΐδου
- Τσουκουρίδου Μαρία, τέκνο του Θεόδωρου Τσουκουρίδη και της Ελλάδας Χροΐδου
- Τσουκουρίδης Αλέξανδρος, τέκνο του Θεόδωρου Τσουκουρίδη και της Ελλάδας Χροΐδου
- Καλαϊτζίδης Μιχαήλ, τέκνο του Γκίβι Καλαϊτζίδη και της Κίτσας Καλαϊτζίδου
- Τέτα Χρήστος, τέκνο του Βανγκέλ Τέτα και της Λουμτουρίε Τέτα
- Παπαλάγκα Ελένη, τέκνο του Πέτρου Παπαλάγκα και της Σωτηρίας Κυριόγλου
- Ευσταθίου Νικόλαος, τέκνο του Θεόδωρου Ευσταθίου και της Ειρήνης Μορφούλη
- Σιδηρόπουλος Γεώργιος, τέκνο του Θεοκάρη Σιδηρόπουλου και της Θεοδώρας Γιόφκου
- Σκέμπι Βασιλική - Μαρία, τέκνο του Μπετζέτ και της Συκυρίγε
- Καρακώστας Αχιλλέας, τέκνο του Κωνσταντίνου Καρακώστα και της Ειρήνης Κωνσταντινίδου

e-mail μελών ΔΣ του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών

Κοκκινίδης Αλέξανδρος	akokkinidis@hotmail.com
Κοτζάστρατη Αθανασία	kotzsasa@otenet.gr
Φουντούλη Δέσποινα	desp_kokkala@yahoo.gr
Κοντοπούλου Βαλερία	valeriakont@gmail.gr
Βουδακάκη Αγεριάδου Ανθούλα	voudakaki@yahoo.gr
Σακελλαρίδης Βασίλης	basil_s@yahoo.com
Καραγιάννη Ελένη	

Οι γάμοι, οι βαπτίσεις και οι θάνατοι που δημοσιεύονται στα «Τριγλιανά Νέα» λαμβάνονται από τα αρχεία του δήμου της Νέας Τρίγλιας. Όσοι Τριγλιανοί διαμένετε εκτός της Ν. Τρίγλιας καλείστε να στέλνετε εσείς οι ίδιοι τα ανωτέρω στοιχεία για τα γεγονότα αυτά που αφορούν την οικογένειάς σας στην εφημερίδα μας ώστε να ενημερώνονται όλοι.

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ιδιοκτησία:

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Τ.Θ. 18 219, 540 08 Θεσσαλονίκη

Υπεύθυνος εφημερίδας:

Σακελλαρίδης Βασίλης

basil_sakellarides@yahoo.gr

Τηλ.: 697 15 38 231

Τηλ. Προέδρου: 6972111543

Τηλ. Αντιπροέδρου: 6977 687183

Τα ενυπόγραφα άρθρα-σημειώσεις-αναφορές δημοσιεύονται με ευθύνη του υπογράφοντος. Το Δ.Σ. δεν συμμερίζεται απαραίτητα τις απόψεις αυτές. Ανυπόγραφα άρθρα δεν δημοσιεύονται.

Σελιδοποίηση - CtP - εκτύπωση
«ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ» Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ - Θ. ΨΑΡΡΑΣ Ο.Ε.,
Νέα Ραιδεστός Θεσσαλονίκης,
Τηλ. 2310 466 776

Γάμοι από 1 Μαΐου 2009 έως 31 Αυγούστου 2009

- Βλαχομήτρος Κωνσταντίνος του Δημητρίου και της Γεωργίας - Σαρινοπούλου Μαρία του Χρήστου και της Ελισάβετ
- Θεοχαρίδης Κωνσταντίνος του Γρηγορίου και της Αμαλίας - Σαμαρά Κωνσταντίνα του Βασιλείου και της Αναστασίας
- Χηρόπουλος Δημήτριος του Ευάγγελου και της Ιφιγένειας - Μεντεσιδου Γεωργία του Νικολάου και της Βασιλικής
- Σταμπολίδης Παύλος του Σάββα και της Κυριακής - Λειβαδιώτου Άννα του Ιωάννη και της Μηλιάς
- Γρηγοριάδης Κωνσταντίνος του Βασιλείου και της Ευτυχίας - Τίκη Βασιλική του Αλέξανδρου και της Ευφροσύνης
- Παπαδόπουλος Γεώργιος του Χρήστου και της Μαρίας - Λαχανούδη Μαρία του Σαραφιανού και της Στυλιανής
- Γιαννόπουλος Παντελεήμων του Κωνσταντίνου και της Ζωής - Τσιαπακίδου Μαρία του Πέτρου και της Βασιλικής
- Καλλιοντζής Εμμανουήλ του Ευστρατίου και της Ευαγγελίας - Πάσχου Μαρία του Στέφανου και της Χαρίκλειας
- Τσεκλίδης Πρόδρομος του Ιορδάνη και της Παρασκευής - Παπαδοπούλου Γραμματική του Δημητρίου και της Ιωάννας

Κηδείες από 1 Μαΐου 2009 έως 31 Αυγούστου 2009

- Μαυρουδάκη Φωτεινή του Μιλτιάδη και της Χριστής, ετών 86
- Γλαράκη Δέσποινα του Νικολάου και της Φανής, ετών 90
- Μελικίδου Κυριακία του Ζαχαρία και της Μαρίας, ετών 66
- Παλατζίδου Ειρήνη του Ιορδάνη και της Φωτεινής, ετών 72
- Καφομάνη Ευαγγελία του Ανδρέα και της Ασημένιας, ετών 83
- Κοντόνα Ελευθερία του Νικολάου και της Αικατερίνης, ετών 90
- Καζάκης Ηρακλής του Κωνσταντίνου και της Γερακίνας, ετών 92
- Σαρηγιαννίδου Ουρανία του Γεωργίου και της Φωτεινής, ετών 85
- Κανάκης Παύλος του Νικολάου και της Μάρθας, ετών 86
- Σεπετσής Οδυσσεύς του Δημητρίου και της Αναστασίας, ετών 86
- Βασιλειάδης Ανέστης του Αλέξανδρου και της Πετρινής, ετών 69
- Πανέλας Κωνσταντίνος του Ανδρέα και της Αργυρής, ετών 80
- Τοπούζη Ζαφειρούλα του Κωνσταντίνου και της Σουλτάνας, ετών 78
- Παπαντωνίου Βασίλειος του Δημητρίου και της Κρυστάλλως, ετών 85
- Βιτλή Τριανταφυλλιά του Γεωργίου και της Αικατερίνης, ετών 74
- Μαστραλέξη Ασπασία του Παναγιώτη και της Ζωής, ετών 83
- Ανδρέου Νικόλαος του Ιωάννη και της Παρασκευής, ετών 73
- Ζαφειρούδη Αναστασία του Χρήστου και της Τριγώνας, ετών 81
- Κακαρικός Δημήτριος του Αγαπητού και της Δέσποινας, ετών 79
- Παλαμαράς Θεοφάνης του Αθανασίου και της Μαρίας, ετών 79
- Ολγα Βουλγαράκη του Ιωάννη και της Χρυσούλας, ετών 74

Δωρεές

Στη μνήμη του συζύγου μου Ιορδάνη Γιατζιτζόγλου και επίσης του πεθερού μου Ζαφειρίου Γιατζιτζόγλου, ο οποίος διέσωσε τον Τίμιο Σταυρό και τα Ιερά Εξαπτέρυγα του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Μ.Ασίας, μεταφέροντάς τα από την παλαιά Τρίγλια στη Ν. Τρίγλια, καταθέτω 50 Ευρώ - 10 € για την ετήσια συνδρομή μου και 40 € για την ενίσχυση του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών. Εύχομαι στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο καλή πορεία με αγάπη και ομόνοια.

Καλλιόπη Γιατζιτζόγλου

- Ο κ. Στάθης Δημητρακός εις μνήμην Όλγας Βουλγαράκη, κατέθεσε στο Σύλλογο των Απανταχού Τριγλιανών 50 €.

- Ο κ. Νίκος Μπαμπαρουξής εις μνήμην της αδελφής του Όλγας Βουλγαράκη, κατέθεσε στο Σύλλογο των Απανταχού Τριγλιανών 100 €.

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΟΚΚΑΛΑ

«Οι ασχολίες και η ψυχαγωγία των αγροτών της Ν. Τρίγλιας στα παλιά χρόνια»

Η καλλιέργεια της γης, των χωραφιών, των αμπελιών των περιβολιών και των κήπων γινόταν από τους αγρότες με πρωτόγονα γεωργικά εργαλεία. Το όργωμα γινόταν με τα άλογα που τραβούσαν το αλέτρι. Το υνί που άνοιγε αυλακίες κι έκανε αφράτο το χώμα!

Χαίρονταν τότε ο γεωργός κι ονειρευόταν την καλή σοδειά που θα έδινε το χωράφι, για να αντιμετωπίσει τα έξοδα της φάμιλίας του. Όταν τέλειωνε το όργωμα και η σπορά, ερχόταν η εποχή του θερισμού. Αγρότισσες με άσπρα μαντήλια στα κεφάλια και αγρότες με αυτοσχέδια καπέλα ξεκινούσαν για το θερισμό πολύ πρωί. Έκαναν τον σταυρό τους κι έπαιρναν τον πρώτο όργο (περίπου μισό στρέμμα). Έκοβαν τα γινωμένα στάχυα με το δρεπάνι και το έκαναν χεροβολιές (δρομιά). Μετά έδεναν τα δεμάτια και τα έκαναν θημωνιές. Το μεσημέρι καθόταν κάτω από τον παχύ ίσιο του δέντρου. Σκούπιζαν τον ιδρώτα από τα μέτωπά τους κι έπιναν κρύο νερό που το φύλαγαν σε ξύλινα δοχεία (μπούκλες) ή πήλινα δοχεία στάμνες. Ξεκουράζονταν για λίγες ώρες και το απόγευμα άρχιζαν πάλι. «Θέρος- Τρύγος- Πόλεμος δεν έχουμε καιρό για χωρατά κι αστεία», ..έλεγαν οι γεροντότεροι. Είχαν και το φόβο της βροχής και της καταιγίδας όπως σήμερα.

Η μεταφορά των δεματιών στο αλώνι γινόταν με το άλογο και το κάρο.

Βιαζόταν οι γεωργοί ν' αλωνίσουν τα στάχυα, που τα έριχναν στο αλώνι και η αλωκάνη τα έτριβε μέχρι να γίνουν άχυρο και σιτάρι. Τότε οι αλωνιστές έπαιρναν το ξύλινο εργαλείο που λεγόταν καρπολόι, το τίνιζαν ψηλά για να ξεχωρίσει το στάρι από το άχυρο. Συχνά ακούγονταν οι προτροπές του αρχηγού για να τελειώσουν γρήγορα, να μαζέψουν τον καρπό και να τον ρίξουν στην αποθήκη. Σε όλες τις γεωργικές ασχολίες οι εργάτες είχαν το πνεύμα της φιλίας και της συνεργασίας. Με ομαδικό πνεύμα βιαζόταν να τελειώσουν οι εργασίες σ' όλο το χωριό. Βοηθούσαν τους συγγενείς, τους γείτονες και προπαντός τους πιο αδύναμους. Είχαν το χαμόγελο στα χείλη και τα αστεία έδιναν και έπαιρναν. Τα βράδια καθόταν έξω από τα σπίτια. Εκεί μάθαιναν τα νέα του χωριού και άρχιζαν τις διηγήσεις (αινίγματα, παροιμίες, ποιήματα, τραγούδια).

Οι πρόσφυγες άρχιζαν τις δικές τους ιστορίες.

Αναπολούσαν τις αλησμόνητες πατρίδες: Σμύρνη, Προύσα, Αϊβαλί, Τρίγλια, Μουδανιά και άλλες. Καθ' ένας είχε να πει το δικό του πόνο, το δικό του ξεριζωμά από τα παράλια της Μικράς Ασίας. Η συγκίνησή τους ήταν απερίγραπτη! Διηγούνταν κι έκλαιγαν και μάθαιναν οι νεότεροι τις τραγικές στιγμές που πέρασαν οι γονείς τους. Η εργατικότητα και η εντιμότητα έκανε τους πρόσφυγες να ξεχνούν τον πόνο τους, τη θλίψη, τις κακουχίες και ξεκινούσαν μια δημιουργική ζωή στις καινούριες πατρίδες. Έφεραν μαζί τους τα ήθη και τα έθιμα. Κάπου-

Με αυτές τις ιστορίες και τις καθημερινότητες μεγαλώσαμε, ποτιστήκαμε με τις αναμνήσεις τον καημό και τις πίκρες και τα έθιμα, και θέλησα να τα αποτυπώσω όλα σε μια ΕΚΘΕΣΗ.

ΚΟΚΚΑΛΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Η "Απανταχούσα" του Προέδρου

Αλέξανδρος Ιωάννου Κοκκινίδης
Υποναύαρχος Ιατρός Π.Ν.ε.α
Σεπτέμβριος 2009

Αγαπητοί Συμπατριώτες

Με την ευκαιρία της εκλογής μου στην θέση του προέδρου των «απανταχού», αισθανόμενος επιτακτικά την ανάγκη της επικοινωνίας μαζί σας, αποφάσισα να καθιερώσω έναν ακόμη τρόπο επαφής μεταξύ μας. Θα σας αποστέλλω λοιπόν θεού θέλοντος μια επιστολή «απανταχούσα» με τις σκέψεις μου με κάθε νέο φύλλο της εφημερίδας μας.

Πρώτα από όλα θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους Τριγλιανούς που με τίμησαν με την ψήφο τους ιδιαίτερα δε τα μέλη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου που με εξέλεξαν ως πρόεδρο.

Η γνώση της αίγλης και της μακράς ιστορίας της κοινότητας των πατέρων μας με τα επιτεύγματά και τις προσωπικότητές της, με οδηγούν στο να αντιληφθώ την όντως μεγάλη τιμή αλλά και το χρέος που αναλαμβάνω απέναντί τους.

Οι βασικοί στόχοι της θητείας μου είναι οι ακόλουθοι:

Αποκατάσταση της ενότητας ομόνοιας αγάπης και ευταξίας στον σύλλογο μας. Δηλώνοντας απερίφραστα πρώτος εγώ, ότι δεν εκπροσωπώ παρατάξεις ως μη τρέφων πολιτικές φιλοδοξίες, επιθυμώ να συνεργασθώ καταστατικά με όλους της καλής θελήσεως πατριώτες για το καλό του συλλόγου. Παραταξιακές πρακτικές και προσωπικές στρατηγικές που εμφιλοκώρησαν θεωρώ ότι δεν έχουν θέση μεταξύ μας.

Καλλιέργεια επαφών με τους Τριγλιανούς με χρήση των νέων μέσων και εμπλουτισμός του μητρώου των μελών του συλλόγου μας με ιδιαίτερη μέριμνα για τους πατριώτες μας της διασποράς. Απαιτείται κινητοποίηση όλων ώστε να αναδείξουμε το όνομα της Τρίγλιας και να καταστήσουμε πραγματικά ένα δίκτυο των απανταχού Τριγλιανών.

Προσέλκυση των νέων στα δρώμενα του συλλόγου με ειδικές εκδηλώσεις. Η καλλιέργεια και η ανάδειξη της τριγλιανής ταυτότητας στην νέα γενιά και η μύηση στην ιδιοπροσωπία μας αποτελούν ανάγκη και χρέος μας ιδιαίτερα στην εμπερίστατη εποχή μας.

Φωτογραφία από τις εκδηλώσεις της Αγίας Παρασκευής που οργανώσε ο Δήμος με μεγάλη επιτυχία στην Νέα Τρίγλια.

ΦΩΤΟ: Αλ. Κοκκαλός

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΡΘΟΛ

Το χρονικό της χοροστασίας του Πατριάρχου μας στην λειτουργία που επιτελέστηκε φέτος στην πατρίδα στις 2 Ιουλίου είναι συγκινητικό μακρύ και εν πολλοίς άγνωστο. Είναι χρήσιμο όμως να γίνει ευρύτερα γνωστό χάριν των απλουστέρων διότι έχει και διδακτικό χαρακτήρα για όλους μας. Ο χώρος της εφημερίδας μας επιβάλλει μια σύντομη αναγραφή των γεγονότων. Προσφέροντας την προσωπική μου μαρτυρία θα αρχίσω αναφέροντας εν συντομία τους βασικούς παράγοντες που επέτρεψαν σε εμάς να βιώσουμε την υψίστη αυτή τιμή όπου ελάχιστοι των προσφύγων αξιώθηκαν και θα τελειώσω περιγράφοντας το μεγάλο γεγονός. Κάθε προσωπική μαρτυρία έχει υποκειμενικό χαρακτήρα και αυτό θέλω να το δηλώσω από την αρχή. Πιστεύω όμως ότι τα «Τριγλιανιά Νέα» θα φιλοξενήσουν πρόθυμα κάθε συμπληρωματικό στοιχείο ή άλλες μαρτυρίες.

Η αγάπη του κ. κ Βαρθολομαίου για την Τρίγλια

Το ενδιαφέρον και η αγάπη του παναγιωτάτου για το χωριό των πατέρων μας είναι μακροχρόνια θερμή και δεδομένη για πολλούς λόγους και πρώτα πρώτα λόγοι ιστορικοί.

Είναι γνωστό τοις πάσι ότι η πατρίδα μας είναι μοναστηρότοπος με μεγάλη ιστορική σημασία για την εκκλησία με μονές που ήκμασαν αλλά και μαρτύρησαν

Από τη Θεία Λειτουργία στον Άγιο Βασίλειο, Ιούλιος 2009.

την εποχή της εικονομαχίας και διατηρούνται μέχρι σήμερα. Η πράγματι αγιοτόκος περιοχή μας με τους 59 μέχρι στιγμής γνωστούς Αγίους της δύσκολα μπορεί να αγνοηθεί από ανθρώπους της εκκλησίας μας.

Δεύτερον για λόγους πολιτικής του πατριαρχείου που έχει στόχο να λειτουργούν όλοι οι παλαιοί χριστιανικοί ναοί της Μικρασίας (η Τρίγλια έχει αρκετούς) και να γίνεται έτσι φανερή η παρουσία και η δικαιοδοσία του στην ανατολή πέραν των ορίων της Κωνσταντινουπόλεως.

Ο τρίτος αλλά και πιο σημαντικός λόγος είναι οι αγαθές σχέσεις του παναγιωτάτου με τους Τριγλιανούς. Θα αναφερθώ σε τρία σημαντικά πρόσωπα. Αντιγράφω από την εφημερίδα «Πολίτης» της Κύπρου (11/2004) «Η πρώτη επίσκεψη του κ. Βαρθολομαίου στην Τρίγλια έγινε στα τέλη της δεκαετίας του 80, όταν ήταν Μητροπολίτης. Είχε συνοδεύσει στην Τρίγλια τον ανηψιό του εθνομάρτυρα Σμύρνης, μακαριστό Μητροπολίτη Αυστρίας Χρυσόστομο Τσίτερ στο προσκύνημα του στα πάτρια εδάφη. «Συγκλονίστηκε βλέποντας τη συγκίνηση του Χρυσόστομου, όταν έφθασε στο πατρικό του σπίτι... Μας έδειξε ακόμη και την πέτρα που μικρό παιδί σκόνησε και χτύπησε...», θυμήθηκε ο Οικουμενικός Πατριάρχης.»

Από την ίδια πηγή επιβεβαιώνονται αυτά που γνωρίζουμε και για τον άλλο σπουδαίο τριγλιανό ιερέα που για πολλά χρόνια ενδιαφέρεται έμπρακτα για τη πατρίδα εργαζόμενος παρά τω πατριαρχείω. «... Μοιράστηκαν μαζί μας την Βυζαντινή ψαλμωδία και ο ιερέας π. Δημήτριος Κατηρλής Τριγλιανός της διασποράς, πρωτοπρεσβύτερος του Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Φιλαδέλφειας ΗΠΑ, που ήρθε στη Τρίγλια για τον ίδιο με μας λόγο.»

Για εμένα όμως έχει ιδιαίτερη σπουδαιότητα η καθοριστική σημαντική αν και αθόρυβη για τους πολλούς εργασία προς την κατεύθυνση αυτή του συμπατριώτη μας πατρός Θεοδοσίου Μικραγιαννα-

νίτου ο οποίος με το ζήλο και την αγάπη προς την πατρίδα και τις παραδόσεις των γονέων μας και με τις συχνές επισκέψεις του στις βιβλιοθήκες του πατριαρχείου αλλά και με τις επανειλημμένες ιεουργίες του στην παλιά πατρίδα καλλιεργεί και διατηρεί άσβεστο το ενδιαφέρον του πατριαρχείου.

Είχα και προσωπικά την τύχη να διαπιστώσω την αγαθή αυτή προδιάθεση του κ. Βαρθολομαίου σε δύο περιπτώσεις. Η πρώτη φορά ήταν στην Πόλη όταν μετά από το γεύμα, το οποίο μας παράθεσε ο πατριάρχης στο Φανάρι τον Φεβρουάριο του 2003, στο οποίο παρακάθησα μεταξύ άλλων και μετά του π. Θεοδοσίου στην διάρκεια του καφέ, συζητώντας για την Τρίγλια τους ανθρώπους και την ιστορία της, διαπίστωσα ότι παρακολουθούσε με πραγματικό ενδιαφέρον το θέμα. Ζητώντας εν συνεχεία την ευλογία του για τα σχέδια και όνειρα μας, μας την προσέφερε με πολύ προθυμία ενώ ταυτόχρονα μας καθοδήγησε με τις σοφές συμβουλές του.

Η δεύτερη, που επιβεβαίωσε την εκτίμησή μου, έλαβε χώρα στο αεροδρόμιο Μακεδονία πέρυσι το καλοκαίρι, όταν του διαβίβασα δια ζώσης την επιθυμία μας να παρευρεθεί και χοροστατήσει στην λειτουργία που προγραμματιζόταν και πάλι για το 2009. Με συγκίνηση διαπίστωσα ότι επόπτευε με αγάπη τις προσπάθειές μας, μίλησε με ιδιαίτερη εκτίμηση για τον π. Θεοδοσίο και πρόθυμα αποδέχθηκε το αίτημα μας.

Τα οράματα και οι πόθοι των ονειροπόλων

Πολλοί διερωτώνται για πιο λόγο επιμένουμε να επιστρέφουμε στην πατρίδα. Οι τριγλιανοί πρόσφυγες πατέρες μας το επιχειρήσαν πολλές φορές στο παρελθόν και ομαδικά και μεμονωμένα διότι αυτοί διακαώς επιθυμούσαν να ξαναδούν τα σπίτια τους που στέκονταν και στέκονται ακόμη όρθια τουλάχιστον στην πλειοψηφία τους και τα μέρη που μεγάλωσαν. Για μας όμως που δεν γεννηθήκαμε εκεί;

Για εμένα προσωπικά απαντά το κείμενο ενός Θρακιώτη πρόσφυγα που ακολουθεί.

«Στους χώρους, πηγαίνουμε, βέβαια, πρώτα ως προσκυνητές. Θέλουμε να είμαστε εκεί, όχι για να συναντήσουμε το διαφορετικό, αλλά για να επιβεβαιώσουμε και να επανασυνδεθούμε με το οικείο. Τα ταξίδια αυτά είναι και νόστος, γιατί κινούνται και από μία νοσταλγία στο χώρο της φαντασίας...»

Τα ταξίδια αυτά δεν έχουν σχέση με τον τουρισμό. Ο τουρίστας αδυνατεί να μνηθεί. Εμείς, προσπαθούμε να ξαναβρούμε ιδιαιτερότητες που μας αφορούν και μας χαρακτηρίζουν και να αποκαλύψουμε και να εξηγήσουμε τις σημασίες τους. Μαζί με τη μύηση, ο ταξιδευτής αναζητά το οικείο, την επιβεβαίωση του τι ο ίδιος είναι... Η θλίψη των σκληρών βιωμάτων και η άφατη νοσταλγία για το χαμένο κόσμο της νιότης και της πατρίδας, ξετυλίγονταν μαζί με μία ανέκφραστη ελπίδα. Αυτή η παράδοση χαροποιός ελπίδα μέσα στη θλίψη της υπαρξιακής απογοήτευσης, αυτή η χάρη που μας επιτρέπει να «ανυψούμεθα ταπεινούμενοι», είναι ένα από τα πολύτιμα στολίδια της ιδιόμορφης παράδοσής μας» Δ. Μαυρίδης Από την Κωνσταντινούπολη στη Ραιδεστό. Ξάνθη 2003

Η ανάγκη της επιστροφής στις ρίζες και η επιθυμία του νόστου ενσταλαγμένη μέσα μας από τους γονείς μας με οδήγησαν στην διερεύνηση της καταστάσεως και στις πρώτες επαφές ώστε μια μελλοντική μου επίσκεψη στην πατρίδα να μην είχε μόνο περιηγητικό χαρακτήρα αλλά να χαρακτηριζόταν από μια αυθεντική βίωση επιστροφής. Στην αναζήτηση γνώρισα και άλλους ομόφρονες. Η απελευθέρωση ενός χώρου λατρείας από τα δεσμά και τους περιορισμούς του, που συντελείται μυστηριακά με την τέλεση της θείας λειτουργίας σε αυτόν σε συνδυασμό με την τέλεση τρισαγίου στους τάφους των παππούδων μας αποτέλεσε στόχο και λυδία λίθο των προθέσεων μας.

Η σύμφωνη γνώμη και η πρόθυμη βοήθεια

των κοινοτικών μας αρχόντων

Είναι αλήθεια αλλά και σημαντικό να αναφερθεί εδώ ότι οι τριγλιανές καταγωγής πρώην και νυν δήμαρχοι Ραφήνας και Ν. Τρίγλιας κύριοι Κεχαγιόγλου,

Μια προσωπική

Μήτσου και Σγουρής διερμηνεύοντας την επιθυμία των δημοτών τους όπως και την προσωπική τους, στάθηκαν διαχρονικά αποφασιστικοί αρωγοί ή και διοργανωτές των εξορμήσεων αυτών προσφέροντας το κύρος και την βοήθεια τους ώστε να υπερκερασθούν τα όποια εμπόδια. Οι επισκέψεις είτε οδικώς είτε με καράβι είχαν αρχίσει από πολύ παλιά. Η αρχή όμως των επισήμων επαφών με τις τοπικές τουρκικές αρχές πιο πρόσφατα έγινε με την Ραφήνα και την αδελφοποίηση της με την Τρίγλια (Zeytinbagi) ενώ ακολούθησε το 2003 και η Ν. Τρίγλια. Μέσα στις εκδηλώσεις αυτές έγινε δυνατόν, 81 χρόνια μετά τον ξεριζωμό, και μετά από επίπονη προπαρασκευή καθώς και την ευλογία του πατριαρχείου, να απελευθερωθεί μυστηριακά δια της θείας ευχαριστίας έστω και για λίγο η Παντοβασίλισσα μας.

Οι θείες λειτουργίες στην παλιά Τρίγλια

Η λεπτομερής εξιστόρηση των γεγονότων που προηγήθηκαν και ακολούθησαν τις θείες λειτουργίες στην πατρίδα εκφεύγει των πλαισίων της εξιστορήσεως αυτής, παρά την πρόδηλη σπουδαιότητα και σημασία τους. Ο ανηφορικός αυτός δρόμος του αγώνα που πάντοτε είχε την ευλογία όπως ανέφερα του πατριάρχη και στο τέλος του φαντάζει λαμπρή η παρουσία του παναγιωτάτου ήταν κοπιαστικός επίπονος ενίοτε απελπιστικός αλλά στο τέλος απειδείχη νικηφόρος.

Ένας πολύ σημαντικός τομέας αποφασιστικής σημασίας για την πραγμάτωση τους ήταν και εξακολουθεί να είναι η καλλιέργεια των σχέσεων με τις τοπικές αρχές. Αναρίθμητες οι περιπέτειες οι εμπλοκές και γενικά τα «σαράντα κύματα» που πρέπει κάθε φορά να υπερβαινουμε διπλωματικά ώστε να εξασφαλιζεται τελικά η ανοχή τους. Η ιεουργία του πατριάρχου βέβαια στην Τρίγλια αποτελεί την κορύφωση των προσπαθειών όλων, διότι είναι τελείως διαφορετικό να πραγματοποιήσει μια απλή επίσκεψη ο πατριάρχης σε ένα τόπο από το να ιεουργήσει εκεί σε ιερό ναό.

Πολύ συνοπτικά όπως αναφέρθηκε παραπάνω θα αναφέρω τα σκαλοπάτια-λειτουργίες που στήθηκαν με κόπο έτσι ώστε να φθάσουμε στην κορυφή. Η πρώτη θεία λειτουργία και το τρισαγίο έγινε από τον π. Θεοδοσίο και προσκυνητές από Ν. Τρίγλια το 2003 στην Παντοβασίλισσα και τελείωσε με βουρκωμένα μάτια και λυγμούς όλων των συμμετε-

Το εσωτερικό του Ι.Ναού του Αγίου Βασιλείου, Ιούλιος 2009.

χόντων. Το 2004 είχαμε και πάλι συγκινητικότερη Θεία λειτουργία τον Ιούνιο με Τριγλιανούς με τον ίδιο ιερομόναχο ενώ τον Νοέμβριο του ίδιου έτους χοροστάτησε στα ερείπια της Παντοβασίλισσας για πρώτη φορά ο πατριάρχης με πρωτοβουλία Ραφηνιωτών και άλλων προσκυνητών από την νότιο Ελλάδα κατόπιν ενεργειών του δημάρχου τους και του επισκόπου τους Νικολάου.

Η συγκίνηση των συμμετεχόντων περιγράφεται στα παρακάτω κείμενα αυτοπτών μαρτύρων «...Η λειτουργία στα χαλάσματα -για την ακρίβεια - του Ι.Ν. της των Πάντων Βασίλισσας, ήταν η κορύφωση

ΛΟΜΑΙΟΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΓΛΙΑ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

Μια μαρτυρία

της προσκυνηματικής μας επίσκεψης, ήταν στιγμές κατανυκτικές, στιγμές μοναδικές, στιγμές που αξιωμαθήκαμε να ζήσουμε και με συγκίνηση μεταλάβουμε από το χέρι του άξιου αυτού Ιεράρχη. Η μοναδικότητα αυτή, δηλαδή η παρουσία του Οικουμενικού Πατριάρχη και η Κυριακάτικη πρωινή λειτουργία στη Παντοβασίλισσα (ας σημειωθεί ότι θεωρείται παγκόσμια η πρώτη ή από τις πρώτες εκκλησίες που ποτέ οι τοίχοι της αγιογραφήθηκαν!), ήταν η ειδοποιός διαφορά και το ποιοτικό πλεόνασμα που κάνει ξεχωριστή την επίσκεψη αυτή. Θα ήταν πράγματι ακόμα καλύτερα να μπορούσαμε να παραμείνουμε πολύ περισσότερο στη Τρίγλια να περιδιαβούμε όλες τις γειτονιές της να προσκυνήσουμε σε όλες τις εκκλησίες της και τα μοναστήρια». «Ο τόπος και ο χρόνος δεν προσφέρονται για ανθρώπινα λόγια. Τα βιώματα, που ζήσαμε κατά τη Θεία Λειτουργία, ήταν θεικά», είπε απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος

Η τριετής εμπλοκή

Δυστυχώς την επόμενη χρονιά (2005) ενώ μεταβήκαμε και πάλι με τον π. Θεοδόσιο για λειτουργία αντιμετωπίσαμε την κάθετη άρνηση του Τούρκου δημάρχου που όπως μας ανέφερε οφειλόταν σε ενέργειες-ψήφισμα του Δημοτικού Συμβουλίου της Ν. Τρίγλιας. Η θλιβερή αυτή τροπή μας πίκρανε αλλά δεν μας αποθάρρυνε τελείως. Η παράθεση των λεπτομερειών της πτυχής αυτής παρέλκει του σκοπού της περιγραφής αυτής. Νέες επισκέψεις εν συνεχεία στην Τρίγλια με δώρα, επαφές με το Πατριαρχείο ενέργειες προς το Δ.Σ της Ν. Τρίγλιας και διαβουλεύσεις είχαν ευτυχώς ως αποτέλεσμα μετά την παρέλευση τριετίας, το 2008, να εξασφαλισθεί η ανοχή των Τούρκων και να ξαναλειτουρηγήσει εν μέσω πλήθους Τριγλιανών της Χαλκιδικής της Ραφήνας αλλά και της διασποράς ο π. Θεοδόσιος στην Παντοβασίλισσα και πάλι.

Εδώ πρέπει να τονισθεί σε διαφοροποίηση με την στάση ορισμένων από τις τοπικές αρχές, η αγαθή διάθεση των απλών κατοίκων της παλιάς Τρίγλιας απέναντί μας καθώς και σεβασμός που επιδεικνύουν προς τους ιερωμένους μας. Να πως περιγράφεται η αντίδρασή τους «Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ένας 65χρονος τούρκος, ο Ισμέτ, μιλώντας σπασμένα ελληνικά πλησίασε τον Πατριάρχη και του ζήτησε να ασπαστεί το χέρι του εκ μέρους όλων των κατοίκων της κωμόπολης. Οι Τούρκοι της Τρίγλιας θεώρησαν τιμή τους την επίσκεψη Βαρθολομαίου καθώς αυτή συνέπεσε με την πρώτη μέρα του «σεκέρ -μπαϊράμ». Ο Πατριάρχης περιήλθε πεζός στο κέντρο της κωμόπολης συνομίλησε με τους Τούρκους, τους ευχήθηκε «καλό μπαϊράμ!» και έδωσε φιλοδωρήματα στα μικρά παιδιά, που βρέθηκαν γύρω του».

Η λειτουργία του 2009 και οι ιδιαιτερότητες της

Η ώρα της δικής μας πατριαρχικής λειτουργίας είχε φθάσει. Ο ακούραστος π. Θεοδόσιος μετά την αποδοχή της προσκλήσεως εκ μέρους του παναγιωτάτου μετέβη για μια φορά ακόμη στην πατρίδα για να βολιδοσκοπήσει τις διαθέσεις των τοπικών αρχών. Υπήρχε πάντα η σκέψη να πραγματοποιηθούν λειτουργίες και στα άλλα μοναστήρια - εκκλησίες της Τρίγλιας. Μια ευχάριστη έκπληξη όμως δημιούργησε νέα δεδομένα. Οι Τούρκοι μετά την πρόσφατη ανακαίνιση του Αγ. Στεφάνου (Fatih camii) ανακαίνιζαν και τον Άγιο Βασίλειο αποδίδοντας στον ναό το πρώτο του σχήμα και προσανατολισμό. Η επιθυμία τους για αξιοποίηση και προβολή αυτού του «πολιτιστικού κέντρου» έκαμψε εν μέρει τις επιφυλάξεις τους. Συνέπιπτε άλλωστε και με την επιθυμία του πατριαρχείου για τέλεση αγιαστικών πράξεων σε όσο το δυνατόν περισσότερους αλειτούργητους ναούς της ελληνικής ανατολής. Πυρετώδεις προετοιμασίες με δέλεαρ την πατριαρχική παρουσία, σε

όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, δήμους, συλλόγους Τριγλιανών και μεμονωμένων ταξιδιωτών ακολούθησαν τα νέα αυτά. Ο Πατριάρχης καθόρισε την Πέμπτη 2 Μαΐου ως ημέρα της λειτουργίας. Ο κύβος είχε ριφθεί.

Η μεγάλη ημέρα

Η μεγάλη ευκαιρία προσέλκυσε αρκετούς με διαφορετικές επιθυμίες και προγράμματα. Το κοινό όμως πρόγραμμα που καταρτίστηκε για την μεγάλη αυτή εκδήλωση περιλάμβανε αγιασμό στον ανακαινισθέντα ιερό ναό το πρωί, υποδοχή του παναγιωτάτου, θεία λειτουργία και παράθεση γεύματος από τους φορείς των Τριγλιανών στον Πατριάρχη και την συνοδεία του καθώς και στους υπολοίπους επισήμους.

Ομάδα εκδρομικών στην Τρίγλια, Ιούλιος 2009.

Οι επαφές την προηγούμενη με τον τοπικό δήμαρχο για την εξασφάλιση της πολυπόθητης αδειάς του, δεν εξελισσόταν ομαλά. Χαιρόταν για το γεγονός ότι πολλοί επισκέπτες ήρθαν στο χωριό αλλά ήταν φανερό από την στάση του ότι απλώς θα «έκανε τα στραβά μάτια» για λίγο και δεν επιθυμούσε την δημοσιότητα.

Για εμένα προσωπικά που από το πρωί της Πέμπτης ευρισκόμουν στον Άγιο Βασίλειο βοηθώντας στην προετοιμασία και την ακολουθία μαζί με μερικούς άλλους χωριανούς τον πατέρα Θεοδόσιο, ο χρόνος κυλούσε ταχύτατα σαν σε όνειρο. Πώς να ξεφύγεις άλλωστε από την ιστορία όταν βρίσκεσαι σε ένα ανακαινισθέντα ναό της εποχής του Χάτι Χουμαγιούν όπου στεγαζόταν το αριστούργημα η φορητή ψηφιδωτή μας εικόνα «Παναγία η Επίσκεψη» και να αναπνέεις το αγιορείτικο θυμίαμα;

Ξαφνικά οδηγήθηκα στην είσοδο του Ναού όπου υποδέχθηκα και εγώ το παναγιώτατο που κατέφθασε συνοδευόμενος από την υψηλή συνοδεία του ακολουθούμενος από τα τουρκικά ΜΜΕ. Ευτυχώς σύντομα οι πατριαρχικοί ύφους ψαλμωδίες του Μικραγιαννανίτη γέροντος Σπυρίδωνος και των διακόνων του Πατριάρχη με επανέφεραν στο όνειρο.

Οδύνη και χαρά με πλημμύριζαν και η αίσθηση ότι εκείνη την ώρα οι ψυχές των προαναπαυσμένων παππούδων είχαν διαρρήξει τα δεσμά του φυσικού χωροχρόνου και ευρίσκοντο πλησίον ημών. Ήμασταν για λίγο πραγματικά οι απανταχού Τριγλιανοί.

Την ίδια ώρα ένα μικρό δράμα εξελισσόταν στην είσοδο όταν ο αγροφύλακας που ήταν υπεύθυνος για τον χώρο ζητούσε φορτικά να τελειώσουν οι τελετές και να πάρει πίσω το κλειδί του. Ευτυχώς τίποτε από όλα αυτά δεν προσέγγισε το ιερό και όλα κύλησαν απρόσκοπτα. Μετά την θεία κοινωνία και το τρισάγιο άρχισε η αποκλιμάκωση με τις νέες λήψεις τις συνεντεύξεις και το επίσημο γεύμα στου Χουσεϊν στην παραλία.

Οι δημοσιεύσεις

Απρόσμενα για εμένα το γεγονός έλαβε μεγάλη δημοσιότητα στον τουρκικό και ελληνικό έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο. Από όσο μπόρεσα να καταλάβω τα τουρκικά σχόλια ήταν εν πολλοίς θετικά. και με απορίες για τον συμβολισμό της τελετής.

Η λιτή επίσημη ανακοίνωση του Φαναρίου τα περιλαμβάνει όλα

«Τὴν πρωτὴν τῆς Πέμπτης, 2ας Ἰουλίου, ἡ Α.Θ.Παναγιώτης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αὐστρίας κ.

Αλέξανδρος Ιωάννου Κοκκινίδης Υποναύαρχος Ιατρος ΠΝ ε.α.

Μιχαήλ, τοῦ Ἱερολ. Διακόνου τῆς Σειράς κ. Θεοδώρου, τοῦ Ἱερολ. Πατριαρχικοῦ Διακόνου κ. Νήφωνος Τσιμαλή καὶ τοῦ Ἐντιμ. κ. Νικολάου Μαγγίνα, Δημοσιογράφου-Φωτογράφου, μετέβη εἰς τὴν κωμόπολιν Τρίγλιαν Προύσης (Zeytinbaşı) καὶ ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν ἐν τῷ ἐκείσῃ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Θείαν Λειτουργίαν, καθ' ἣν παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος, ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὁ Ἐντιμ. κ. Νικόλαος Σιγάλας, Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα, καὶ ὄμιλος προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν Ἐντιμ. κ. Κωνσταντίνου Σγουρη, Δημάρχου Νέας Τρίγλιας, κ. Ανδρέου Κεχαγιόγλου, Δημάρχου Ραφήνας, καὶ κ. Αλεξάνδρου Κοκκινίδου, Προέδρου τῶν ἀπανταχοῦ Τριγλιωτῶν. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Πατριάρχης ἀνέγνω Τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων Μητροπολιτῶν Προύσης Δωροθέου, Πολυκάρπου καὶ Διονυσίου καὶ πάντων τῶν ἐν Τρίγλιᾳ ἀναπανομένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ συνέφαγε μετὰ τῶν ἐκδρομῶν καὶ ἐπεσκέψατο ναοὺς καὶ μνημεῖα αὐτῆς καὶ τῶν παρακειμένων χωρίων Σιγῆς, Dereky και Μυσεπόλεως, ἐπιστρέψας τὸ ἑσπέρας εἰς Φανάριον».

Ασχολήθηκα επίσης με το θέμα το ΑΠΕ με ανταπόκριση από την Κωνσταντινούπολη η ΕΡΤ3 και πολλά μπλόγκς.

Παραθέτω χάριν της ιστορίας την ανταπόκριση του Αθηναϊκού Πρακτορείου.

3 Ιουλίου 2009 (12:04 UTC+2)

του ανταποκριτή μας Α. Κούρκουλα

«Προσευχηθήκαμε για τους προγόνους σας, για τους πατέρες και αδελφούς μας που αναπαύονται στην Τρίγλια, τη Σιγή, την Προύσα και τις γειτονικές περιοχές της Βιθυνίας», είπε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος απευθυνόμενος στους εκδρομείς-προσκυνητές, που επισκέφθηκαν τη Βιθυνία, υπό την αιγίδα των δημάρχων Ραφήνας κ. Ανδρέα Κεχαγιόγλου και Νέας Τρίγλιας κ. Κώστα Σγούρη.

«Ευχαριστούμε γιατί αναλάβατε αυτή την πρωτοβουλία» είπε ο Πατριάρχης στους δημάρχους και σχολίασε ότι «γι' αυτό και ερχόμαστε ευχαρίστως και επανερχόμαστε και συμβάλλουμε κατά αυτόν τον τρόπο εις το πλησίασμα, εις την συνεργασία των δύο γειτονικών λαών». Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος ευχήθηκε «να υπάρχει πάντοτε ειρήνη, ομόνοια και συμπόρευση και όχι αντιπαράθεση με εξοπλισμούς εκατέρωθεν που κοστίζουν τόσα πολλά δισεκατομμύρια, τα οποία θα μπορούσαν να διοχετευθούν για άλλα κοινωφελή έργα παιδείας, δημοσίας υγείας, δημοσίων έργων».

Ο Πατριάρχης ευχήθηκε τέλος η επερχόμενη επίσκεψη της υπουργού Εξωτερικών της Ελλάδος και η συνεργασία της με τον Τούρκο ομόλογό της «να αποβεί επί προαγωγή των καλών σχέσεων και της οικοδομητικής συνεργασίας των δύο πλευρών εκατέρωθεν του Αιγαίου». Απευθυνόμενος στους επισκέπτες, ο κ. Βαρθολομαίος τους ευχήθηκε «να έρχεστε εις μίαν Τουρκία προοδεύουσα, φιλειρηνική, κομιστές μηνυμάτων ειρήνης». «Να συναντιόμαστε στην Τρίγλια (της Βιθυνίας) και στις άλλες αλησμόνητες πατρίδες για να συνδέουμε το παρόν με το παρελθόν», κατέληξε την προσφώνησή του ο Πατριάρχης.

Επίλογος

Τελικά στο γεύμα και στην προσφορά των δώρων προς τον Πατριάρχη είχαμε την ευκαιρία να επικοινωνήσουμε πιο άμεσα με το κ Βαρθολομαίο και την συνοδεία του να ανταλλάξουμε απόψεις να ακούσουμε τις παραινέσεις του και να κλείσουμε νέο ραντεβού στην Τρίγλια για νέα πατριαρχική λειτουργία το 2011 ίσως σε άλλο ναό. Θεωρώ τον εαυτό μου ευτυχή που έζησα αυτήν την εμπειρία που με τις όμορφες αλλά και τις δύσκολες στιγμές της, ακόνισε και μόρφωσε το είναι μου ώστε μπορέσω συμπορευόμενος με τους απανταχού πατριώτες «να ξαναβρούμε ιδιαιτερότητες του μας αφορούν και μας χαρακτηρίζουν και να αποκαλύψουμε και να εξηγήσουμε τις σημασίες τους».

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΗΔΙΚΙΟΥ

Μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, συνεχίζω την παρουσίαση και περιγραφή των Μοναστηριών του χωριού μας. Προχωρούμε στο τρίτο Μοναστήρι κατά χρονολογική σειρά ανοικοδομήσεως, που είναι η Μονή Μηδικίου ή όπως λέγανε οι παππούδες μας «η Μονή των Πατέρων»⁽¹⁾.

Η Μονή ήταν πάρα πολύ σπουδαία και μαζί με την Πελεκητή ήταν τα σπουδαιότερα και ονομαστότερα Μοναστήρια της περιοχής, τα οποία είχαν ζωή μέχρι την αποχώρησή μας απ' εκεί. Πρέπει να τονίσουμε ότι η Μονή ήταν Σταυροπήγιο. Κτήτορ και πρώτος Ηγούμενος είναι ο «Όσιος Νικηφόρος». Έτος ιδρύσεως είναι το 780⁽²⁾ και είναι αφιερωμένη στον Άγιο Σέργιο.

Το Μοναστήρι βρίσκεται στην έξοδο προς νότον της κωμοπόλεως Τριγλείας, σχετικώς κοντά στα τελευταία σπίτια, στην αριστερή πλευρά του δρόμου που οδηγεί προς τα χωριά Βελετλέρ, Γιαλί Τσιφλίκ, Ντερέ-Κιοϊ κλπ. Είναι κτισμένο μέσα σε μια κοιλάδα κατάφυτη και είχε μύλο και κήπους ποτιστικούς που παρείχαν σ' αυτό τα απαραίτητα για όλο το έτος.

Ανατολικά της Μονής υψούται το «Σταυροπήδι»⁽³⁾ που είναι λόφος κατάφυτος από ελιές, ενώ παλαιότερα, στα χρόνια των παππούδων μας, και από αμπέλια. Δυτικά ο επίσης κατάφυτος λόφος των «Μικρών Αλωνιών», στους πρόποδες του οποίου ο Άγιος Ιερομάρτυς Χρυσόστομος, ως εξόριστος Μητροπολίτης Δράμας, ανήγειρε το νεκροταφείο της κωμοπόλεως. Δια μέσου δε της «κοιλάδος» που καθορίζεται από τους δύο προαναφερθέντες λόφους έρεε ο χείμαρρος (ντερές) του Βαθέως Ρύακος (Πλατανιάς).

Βεβαίως η σημερινή μορφή της Μονής δεν διασώζει τίποτε από την αρχαία, όπως οι σωζόμενες Μονές, Τριγλείας (Παντοβασιλίσα), Χηνολάκκου (Αγ. Στεφάνου, σήμερα τέμενος), Πελεκητής και από αυτές δυστυχώς μόνο τα Καθολικά των σώζονται. Με την πάροδο των χρόνων, από τα τέλη του Η' αιώνα μέχρι σήμερα παρήλθαν δώδεκα ολόκληροι αιώνες και υπέστη πολλές επιθέσεις από τους Φράγκους (σταυροφόρους) κατά τον ΙΒ' αιώνα και από τους Τούρκους κατά τους ΙΔ' και ΙΕ' αιώνες.

Εκτός από τη φυσική φθορά που επηρέασε την μορφή της Μονής, υπήρξαν στο παρελθόν και πολλές πυρκαγιές και σεισμοί που αλλοίωσαν το Καθολικό αλλά και όλο το συγκρότημα της Μονής. Ο ερευνητής και συγγραφέας μας Τρύφων Ευαγγελίδης, έχοντας υπόψη του την Μονή στην κατάσταση που την άφησε το έτος 1922, γράφει χαρακτηριστικά: «Εάν δεχθώ μεν τα περί της Μονής λεγόμενα υπό του Μιχαήλ Ψελλού κατά τον ΙΑ' αιώνα ως αληθή, τότε δυνάμεθα να φαντασθώμεν οποίας μεταβολάς υπέστη».

Από τις πληροφορίες που μας δίνουν περιηγητές μαθαίνουμε ότι το έτος 1675 το Μοναστήρι κάηκε. Από την παλαιά του δόξα δεν σώθηκε τίποτε, εκτός από την κόγχη του Ιερού Βήματος με τα καθίσματα⁽⁴⁾, επίσης στην νότια πλευρά του καθολικού σωζόταν παρεκκλήσιο με λείψανα μωσαϊκού, όπως πιθανώς θα ήταν επιστρωμένος όλος ο Ναός. Ο Ναός αυτός ανοικοδομήθηκε μέσα σε ένα χρόνο σε ρυθμό Βασιλικής και αγιογραφήθηκε. Παρά την εξωτερική του μορφή, εσωτερικά παρείχε θαυμασμό στον προσκυνητή από τις τοιχογραφίες και τις χρυσές εικόνες του εικονοστασίου (τέμπλου) και του συνθρόνου. Οι τοιχογραφίες είχαν θέματα που είχαν όλα ληφθεί από την Αγία Γραφή.

Το έτος 1770 ο Ναός καταστράφηκε και πάλι από πυρκαγιά και ανοικοδομήθηκε το έτος 1782. Κατά τη διάρκεια αυτής της πυρκαγιάς, όπως διηγήθηκαν οι μεγαλύτεροι συγχωριανοί στην ηλικία του Τρ. Ευαγγελίδη, κάηκε δυστυχώς και η πλουσιότητα σε έντυπα και χειρόγραφα βιβλιοθήκη της Μονής.

Κατόπιν ανακαινίσθηκε το Καθολικό, αλλά προφανώς και ολόκληρη η Μονή το έτος 1801 όπως εδήλωνε η επιγραφή στο Ιερό του Ναού, αλλά και όπως δηλώνει μέχρι σήμερα μια άλλη επιγραφή στο υπέρθυρο της κυρίας εισόδου της Μονής. Η ανακίνηση έγινε από τον Μητροπολίτη Προύσης Μουντανείων και Τριγλείας Άνθιμο (1782-1807).

Αλλά ας κάνουμε και μία περιγραφή της Μονής. Αρχικά η Μονή ήταν περιτοιχισμένη από υψηλά τείχη από το φόβο των Σαρακηνών. Το Καθολικό ήταν στη μέση και γύρω απ' αυτό ήταν κτισμένα κελιά

Η είσοδος της Μονής με την παλαιά πορτάρα και την επιγραφή στο υπέρθυρο όπως σώζεται σήμερα. ΦΩΤΟ: Β. Σακελλαρίδης

των άλλοτε πολλών Μοναχών. Η Μονή σαν σύνολο ομοιάζε με φρούριο λόγω του παραλληλογράμμου σχεδίου αυτής και των λίγων και μικρών παραθύρων. Σήμερα σώζεται ένα μόνο κτήριο από τα καθεαυτού κτήρια της Μονής, όπως επίσης και η είσοδος με την παλαιά πορτάρα, η οποία παραμένει η ίδια από τότε που είχε ζωή η Μονή. Η πορτάρα είναι ξύλινη, χονδρή και «ντυμένη» με σιδερένιες λάμες περσινωμένες, κατά τη συνήθεια των εισόδων των Μονών, όπως βλέπουμε και σήμερα στα Μοναστήρια του Αγίου Όρους. Επίσης πάνω από την πορτάρα υπάρχει πύργος με καταχύστρα για την άμυνα των Μοναχών και μεταξύ πορτάρας και καταχύστρας είναι τοποθετημένη η πλάκα με την επιγραφή που ανέφερα παραπάνω, της ανακαινήσεως της Μονής κατά το έτος 1801.

Το μοναδικό κτήριο που σώζεται από τα κτήρια της Μονής βρίσκεται αριστερά από την είσοδο στον εισερχόμενο στη Μονή, στο βοριοδυτικό άκρο δηλαδή του κτηριακού συγκροτήματος, είναι δε κτισμένο σε συνείθεια και σε μία ευθεία με την είσοδο⁽⁵⁾ και οι διαστάσεις περίπου είναι 16 μέτρα μήκος και 5 μέτρα φάρδος. Μετά το διωγμό μας από το χωριό, το Μοναστήρι -όπως και τα άλλα Μοναστήρια και οι Εκκλησίες- δόθηκε σε κάποιον ιδιώτη. Με την πάροδο των χρόνων μετατράπηκε σε ορνιθοτροφείο, προσθέτοντας ο ιδιοκτήτης και άλλα κτήρια, επίσης γκρεμίζοντας και τα παλιά που δεν του χρειαζόταν.

Του ιερομονάχου Θεοδοσίου Μικραγιαννανίτου

Μεταξύ των άλλων γκρεμίστηκε και η Εκκλησία. Κι έτσι το κτηριακό συγκρότημα της Μονής έχασε κάθε τι που θύμιζε την παλαιά του αίγλη, αλλά και την ιδιότητά του.

Αλλ' ας επιστρέψω στο κτήριο. Κατ' αρχήν πρέπει να αναφέρω ότι είναι διώροφο και το ισόγειό του μέχρι πρότινος χρησιμοποιήθηκε ως σταύλος αλόγων. Είναι κτισμένο δίπλα στην είσοδο όπως προανέφερα και στο αριστερό μέρος αυτής. Το εμπρόσθιο μέρος του (πρόσοψη) κοιτάζει ανατολικά, δηλαδή προς την αυλή της Μονής όπου υπάρχει και εξωτερική σκάλα που οδηγεί στον πρώτο όροφο. Ο όροφος αυτός είναι όλο δωμάτια (κελιά) και χωρίζεται από το ισόγειο με ξύλινο πάτωμα, είναι δε σκεπασμένο το κτήριο με κεραμοσκεπή.

Έξω από τον δυτικό εξωτερικό τοίχο υπάρχουν μερικά παλιά μεγάλα πλατάνια και μερικά καινούργια μεν αλλά σε κακή κατάσταση προσκτίσματα, βοηθητικά ως φαίνεται για τον ιδιοκτήτη του ορνιθοτροφείου. Γενικώς ο περιβάλλον χώρος δεν θυμίζει τίποτε από την παλαιά δόξα της περιωνύμου Μονής του Μηδικίου.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Οι πρόγονοί μας την ονόμαζαν «Μονή των Πατέρων» και πιστεύω ότι πολύ λίγοι Τριγλειανοί την γνωρίζουν με το πραγματικό της όνομα. Δυστυχώς όμως δεν έχουμε ούτε προφορικές ούτε γραπτές πληροφορίες που να μας γνωστοποιούν ποιους πατέρες εννοούσαν. Εκ των πραγμάτων συμπεραίνω ότι εννοούσαν τους Πατέρες που εμόνασαν και αγίασαν στη Μονή.
2. Είναι σύγχρονη με τη Μονή Τριγλείας
3. Η λέξη «Σταυροπήδι» είναι παραφθορά της λέξεως «Σταυροπήγιον». Έτσι αποκαλείται μια Μονή η οποία υπάγεται κατευθείαν στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και όχι στη Μητρόπολη μέσα στα όρια της οποίας είναι κτισμένη.
4. Κτιστό ημικυκλικό κάθισμα (πεζούλι), όπου καθόταν οι συλλειτουργοί Ιερείς για να ξεκουράζονται, πράγμα που συνηθίζεται στους Μοναστηριακούς Ναούς.
5. Η είσοδος βρίσκεται στο δυτικό μέρος της Μονής και με τη σημερινή κατάσταση βρίσκεται στο κέντρο περίπου του δυτικού συγκροτήματος.

Αύγουστος 2009

ΟΙ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ ΤΗΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

Ονόματα Τριγλιανών και Μικρασιατών Τρίγλια και τόποι της Μ. Ασίας

του Ιατρού Στάθη Δημητρακού

Το μικρό τετράγωνο της πινακίδας που γράφει το όνομα της κάθε οδού έχει σημαντική σημασία. Οι ονομασίες των οδών ενός Δήμου ή μιας Κοινότητας εξυπηρετούν διπλό σκοπό: α) Τιμούν γεγονότα, τόπους, πρόσωπα που έχουν κάνει αισθητή την παρουσία τους στην Ιστορία «τη μεγάλη» (προσφορά στην πατρίδα, στο έθνος, στο κοινωνικό σύνολο, στον κόσμο ολόκληρο) ή στην Ιστορία «την μικρή», την τοπική ιστορία. Πρόσωπα του τόπου ξεχωριστά και ανεπανάληπτα, που είναι άξια και πρέπει να τιμηθούν και -γιατί όχι- να παραδειγματίσουν, τόποι και γεγονότα συνδεδεμένα με «την μικρή» τοπική ιστορία. β) Αποτελούν σημαντικό εργαλείο για την διευκόλυνση της ανθρώπινης επικοινωνίας που μαζί με τον αριθμό δίνουν την διεύθυνση κατοικίας, επιχείρησης, υπηρεσίας, ιδρύματος.

Ο αρχικός πυρήνας της σύγχρονης πόλης της Ραφήνας είναι ο προσφυγικός συνοικισμός, στον οποίον μετά το 1923 εγκαταστάθηκαν και αποκαταστάθηκαν οι Μικρασιάτες Τριγλιανοί πρόσφυγες. Η Ραφήνα σ' όλη την έκτασή της (Συνοικισμός- επέκτασή του, Νέοι Οικισμοί) οι δρόμοι έχουν ονόματα που τιμούν Τριγλιανούς, Μικρασιάτες, την Τρίγλια και τόπους της Μικράς Ασίας.

1) Ονόματα Τριγλιανών που φέρουν δρόμοι της Ραφήνας.

α) Προσφορά στην Πατρίδα και στο Έθνος

Αγίου Χρυσόστομου Σμύρνης (Λεωφόρος)

Χρυσόστομου Σμύρνης (Νέος Βουτζάς)

Ευσταθίου Δημητρακού (Πλατεία), έπεσε στις 23/12/1940 στο μέτωπο της Αλβανίας, Λοχίας.

Νίκου Μπαμπακά, έπεσε στο μέτωπο της Αλβανίας στις 5/1/1941, στρατιώτης.

Ναπολέον Σουκατζίδη, ηρωική μορφή, τουφεκίστηκε την Πρωτομαγιά του 1944 από τους Γερμανούς στο Σκοπευτήριο Καισαριανής.

Γιάννη Μπογιατζή, ήρωας της Εθνικής Αντίστασης, σκοτώθηκε στη μάχη της Μαυροσουβάλας Ωρωπού μεταξύ ανταρτών και Γερμανών στις 22/9/1944.

Συνέχεια στην 8^η σελίδα

Ένας Τριγλιανός φιλοδοξεί να ενώσει όλους τους Τριγλιανούς, δημιουργώντας ένα στέκι Τριγλιανών στο Internet και καλεί όλους μας να γνωριστούμε εκεί. Ας γνωρίσουμε τον Παναγιώτη Στρούβελη...

Ήταν μια ευχάριστη έκπληξη που είδαμε ξαφνικά να δημιουργείται ένας χώρος στο Internet που αφορά τους Τριγλιανούς.

Και για μένα μπορώ να πω, ήταν το ίδιο ευχάριστη η πραγματοποίηση μιας επιθυμίας που με διακατείχε για μεγάλο διάστημα. Με δεδομένη την αγάπη για την πατρίδα της γιαγιάς μου Αρετής Φράγγου - Στρούβελη, αφού με τις ιστορίες που μου έλεγε για τον πατέρα της τον Γιώργο τον Υδραίο, την καταστροφή και την περιπλάνηση της στην Ισπανία πριν εγκατασταθεί στην σημερινή Ραφήνα, μου είχε μεταδώσει την αγάπη της για τον μερτά που γεννήθηκε.

Ενδυνάμωση αυτής της αγάπης, για τους απανταχού πατριώτες Τριγλιανούς, απέκτησα ειδικά μετά την πρώτη επίσκεψη μου στην Νέα Τρίγλια, περίπου το Πάσχα του 1976, γνωρίζοντας ένα τόπο που αισθάνθηκα πραγματικά ως δεύτερη πατρίδα, με την αντιμετώπιση και φιλοξενία που είχαμε, κάτι που αν και μικρός, μου έκανε εντύπωση μεγάλη.

Έτσι πάντα φρόντιζα να προμηθευομαι τα Τριγλιανά Νέα και με ενδιαφέρον τα έτρωγα στην κυριολεξία, διαβάζοντας κάθε σημείο τους, ακόμα και τα κοινωνικά που ίσως να μην ενδιέφεραν κάποιο άλλο παιδί, για να μαθαίνω τι γίνονταν και στο άλλο χωριό μας.

Με το έρισμα των Τριγλιανών Νέων, ως επικοινωνία των απανταχού Τριγλιανών, έψαχνα τρόπο να δημιουργήσω στο διαδύκτιο, ένα χώρο για εμάς τους απογόνους, αλλά και για να έχουν κάτι τα παιδιά μας, να μαθαίνουν για την καταγωγή τους.

Αυτός ο χώρος είναι ένα δημιούργημα δικό σου που σιγά σιγά πλαισιώνεται από πολλούς Τριγλιανούς ή ξεκίνησε εξ' αρχής από πολλούς;

Όπως είπα η ιδέα υπήρχε, την είχα μοιραστεί με κάποιους πατριώτες, αλλά δεν ευδοκίμησε. Δεν το έβαλα κάτω και την δεδομένη στιγμή έκανα μία προσπάθεια μέσα από μία άλλη διαδικτυακή επικοινωνιακή εφαρμογή, στάθηκε τυχερό και ευδοκίμησε.

Μαζευτήκαμε 150 απόγονοι Τριγλιανοί, όπου και διέκρινα τον Κυρ Αλέκο τον Κοκκαλά, ως τον άνθρωπο αυτόν που θα μπορούσε να με βοηθήσει να δημιουργήσουμε το «φορουμάκι» που έχουμε σήμερα. Τον ευχαριστώ δε και από εδώ μέσα, αφού θεωρώ ότι έχει γενικά μεγάλη προσφορά, κάτι που φάνηκε και στην έκθεση φωτογραφίας που έκανε στην Νέα Τρίγλια.

Έτσι δημιούργησα τον χώρο, μαζί με τον κυρ Αλέκο. Εγώ έβαλα τα λίγα που μπορούσα και γνώριζα σαν αυτοδίδακτος στον κατασκευαστικό τομέα και ο κυρ Αλέκος φρόντισε να το στολίσει με τις εικόνες, τα θαυμάσια βίντεο και κείμενα που είχε στην συλλογή του. Νομίζω δε ότι η προσφορά του αυτή, είναι μόνο η αρχή.

Πάντα με την προσπάθεια αυτού του ανθρώπου, καλέσαμε πλέον όταν ετοιμάστηκε ο χώρος μας και είχε ένα βασικό περιεχόμενο, να έρθουν και άλλοι πατριώτες να συνδράμουν στην προσπάθεια.

Κάτι που έγινε με πρωτοστάτες εσάς, τον Σύλλογο Απανταχού Τριγλιανών, το παράρτημα της Τρίγλιας, αλλά και πολλά μέλη και από τα δύο χωρία μας αλλά και την Θεσσαλονίκη.

Επειδή όλοι δεν είμαστε χρήστες του Internet, θα ήθελες να μας πεις με απλά λόγια, τι προσφέρει ο χώρος αυτός στους Τριγλιανούς ή και σε άλλους χρήστες του Internet; Είναι ελεύθερη η πρόσβαση σε όλους;

Βεβαίως και είναι ένας χώρος ελεύθερος να τον δει και να ενημερωθεί ο καθένας.

Απλά για να δει ορισμένα θέματα που περιέχουν κάποια προσωπικά δεδομένα, θα πρέπει να είναι μέλος. Κάτι που γίνεται εύκολα και χωρίς καμία επιβάρυνση.

Τι είναι το φόρουμ των Απανταχού Τριγλιανών Απογόνων; Απλά και κατανοητά θα το πω όσο το δυνατόν, ώστε να μπορέσει να το καταλάβει ο κάθε αναγνώστης σας.

Είναι ένα σύνολο ανθρώπων που ενημερώνονται από τα Τριγλιανά Νέα, αλλά ταυτόχρονα έχουν το δικαίωμα να τα ενημερώσουν. Κάτι που σε εσάς το κάνουν με την αποστολή μίας επιστολής.

Είμαστε μία σύγχρονη εφημερίδα που μπορεί το κάθε μέλος να ανεβάσει το άρθρο του, ελεύθερα αφού δεν υπάρχει ο περιορισμός χώρου, που υπάρχει σε μια εφημερίδα.

Αυτή είναι η απλή ματιά, σαν εξήγηση.

Για να μην υπάρξουν δε παρεξηγήσεις, να τονίσω ότι δεν δημιουργήθηκε ο χώρος αυτός για να υποβαθμίσει ή καταργήσει τα Τριγλιανά Νέα, αλλά να τα ενισχύσει, να κάνει πιο εύκολη την συλλογή άρθρων και ειδικά το κοινωνικό μέρος, αλλά και να τα προβάλει ακόμα περισσότερο, αφού ήδη μέσα από τον χώρο μας, μπορεί ο καθένας να διαβάσει τα τελευταία φύλλα των Τριγλιανών Νέων.

Πως ξεκίνησε η ιδέα της δημιουργίας του χώρου αυτού και τι προβλήματα συνάντησες;

Κύριε Βασιλή, χανόμαστε, χάνονται τα σόγια, οι συγγενείς μεταξύ μας, κάτι που θα επιδεινώνεται με κάθε νέα γενιά. Κάτι δεν θα έπρεπε να γίνει, που να μπορεί να προσεγγίσει και τις νεώτερες γενιές; Αναρωτιέμαι πόσους βασανίζει αυτή η πραγματικότητα, αν το έχουμε εντοπίσει αυτό το πρόβλημα και ποιοι τρόποι άραγε, θα μπορούσαν την σημερινή εποχή, να κρατήσουν ζωντανή την καταγωγή μας.

Να το εκφράσω και διαφορετικά. Πόσα άτομα κάτω των 30 χρονών ήρθαν στην φετινή επίσκεψη στα πάτρια εδάφη; Και πόσα ήταν τα παραπάνω νερά άτομα, από την περσινή επίσκεψη σας; Ή έστω πόσα εξέφρασαν την επιθυμία να έρθουν!!!

Η ιδέα μου, ήταν από τον προβληματισμό αυτό, βγαλμένη.

Όσο για προβλήματα που αντιμετωπίζω, θεωρώ είναι κοινά όλων μας. Η προσέγγιση των νέων μας, η συμμετοχή τους, η ενημέρωση για την καταγωγή τους και η μετάδοση της φλόγας, ώστε να έχουν λόγο να αγαπήσουν και να μεταδώσουν αυτήν την αγάπη για την καταγωγή τους, αργότερα, είναι το πρόβλημα. Το Πρόβλημα όλων μας.

Και πως θεωρείς ότι μπορεί να βοηθήσει, το «φορουμάκι», όπως το ανέφερες πιο πάνω;

Φόρουμ, είναι μία εφαρμογή που βασικά δημιουργήθηκε για συζητήσεις και ανάπτυξη θεμάτων - προβληματισμών.

Μια συνέντευξη από τον Β. Σακελλαρίδη

Εγώ το τροποποίησα λιγάκι. Έτσι έχουμε χώρους που καταγράφουμε ιστορικά θέματα για τον τόπο μας. Έχουμε χώρους για να μπορούν τα μέλη μας να μεταφέρουν τα κοινωνικά συμβάντα και μάλιστα άμεσα, ώστε να μπορεί να υπάρχει και άμεση ενημέρωση. Ειδικά σήμερα που μεγάλο ποσοστό, δεν μένουμε στους τόπους που γεννηθήκαμε, είναι σημαντικό να μαθαίνουμε άμεσα, τα εκεί κοινωνικά συμβάντα.

Έχουμε χώρους για να φιλοξενήσουμε τους δήμους, τους συλλόγους και κάθε τι που λειτουργεί ως Τριγλιανή ομάδα. Μπορεί ο καθένας να ανεβάσει φωτογραφίες και ειδικά παλιές σπάνιες, που υπάρχουν στην κάθε οικογένεια Τριγλιανών.

Έχουμε το προφίλ, όπου ο καθένας μπορεί να βάλει ατομικές αγαπημένες φωτογραφίες, κείμενα σχετικά με αυτόν ή γενικού περιεχομένου που κρίνει αυτός, εγώσον συμβαδίζουν με τους κανόνες του φόρουμ, ακόμα και βιντεάκια. Μπορεί να δημιουργήσει τις δικές του φιλίες κτλ.

Μελλοντικά, θα προσθέσουμε μερικές εφαρμογές, όπως δωμάτιο επικοινωνίας των μελών, αλλά και γενεαλογικό δένδρο, κάτι που το θεωρούμε αναγκαίο ως εφαρμογή, αφού αυτόματα θα μπορούμε να γνωρίζουμε ποια μέλη είναι συγγενείς μας.

Βέβαια εδώ, θα χρειαστούμε την βοήθεια κάποιου επαγγελματία.

Επ' ευκαιρίας να τονίσω, ότι όποιος Τριγλιανός που γνωρίζει καλά το κατασκευαστικό κομμάτι, θέλει να βοηθήσει, είναι ευπρόσδεκτος.

Πως καλύπτεις το κόστος της δημιουργίας και της συντήρησης της ιστοσελίδας;

Σίγουρα όλα έχουν το κόστος τους, αυτή την στιγμή μπορώ και τα φέρνω βόλτα, χωρίς να έχω κάποιο ιδιαίτερο πρόβλημα. Κάτι που γίνετε με την ευχαρίστηση της προσφοράς στο σύνολο.

Βέβαια εδώ μπορεί να αναφέρω και να ξεκαθαρίσω ακόμα κάτι, γιατί δεν θέλω να ακουστεί ότι η προσφορά μου γίνετε για άλλον λόγο.

Σας αναφέρω, ότι εφόσον έχει τις κατάλληλες προϋποθέσεις ο σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών, ευχαρίστως να του παραχωρήσω τα κλειδιά αυτής της προσπάθειας.

Είσαι ικανοποιημένος από την ανταπόκριση των Τριγλιανών μέχρι στιγμής και ποιες είναι οι προσδοκίες σου για το μέλλον;

Από κάποια μερίδα των πατριωτών μας, να είμαι ευχαριστημένος και πολύ μάλιστα.

Πως άλλωστε να μην είμαι από την βοήθεια του Αλέκου του Κοκκαλά, του Στάθη του Δημητρακού και της κόρης του της Ελένης, που τον βοηθά ακούραστα να μας προσφέρει τόσο σπουδαίο υλικό, αλλά και από εσάς με..... Συνέχεια στην 8^η σελίδα

Το γλωσσάρι της Τρίγλιας

Το γλωσσάρι της Τρίγλιας Βιθυνίας είναι έργο του γιατρού κ. Στάθη Δημητρακού, της γλωσσολόγου κας Ηρώς Πιστικού - Παπαγεωργίου και του φιλολόγου κ. Ηρακλή Ψάλη. Η καταγραφή αυτή έγινε για να θυμούνται οι παλιοί και να ανακαλύψουν οι νεότεροι το τοπικό ιδίωμα της αλησμόνητης πατρίδας

Παγάνα (η) = καρτέρι, ενέδρα
Παγανιά (η) = ανίχνευση και καταδίωξη θηραμάτων
Παγιασόν (το) = είδος ψάθινου καπέλου
Παγκανότες(οι)= λίρες
Παζαρεύω = διαπραγματεύομαι
Παζάρι (το) = η αγορά
Παίδα (η) = κούραση
Παινέκα (η) = παινεσιά
Πάκε = μήπως / πάκε θύμωσες;
Παιδονόμος(ο)= επιστάτης
Παλάγκα (η) = παλούκι
Παλαλό (το) = χαζό
Παλικαρόπουλο(το)= παλικαράκι

Παλάντζα (η) = ζυγαριά
Πάλε = πάλι / πάλε τα ίδια άρχισες;
Παλουκουμένος (ο) = ο δεμένος σε παλούκι
Παλουκόνομαι= μένω ακίνητος/παλουκώσου κατου
Παναθύρι (το) = παράθυρο / 'νοιξε το παναθύρι, ζέστη κάνει
Παναία (η) = Παναγία
Παναπή (από τη φράση πάει να πει) = δηλαδή
Πάνδεινα (τα) = μεγάλα βάσανα
Παναήρι(το)= πανηγύρι
Πανζεκλίκι (το) = μπουφές

Πανζουρλισμός (ο) = φασαρία, πανδαιμόνιο
Πάνου ή πάμου = επάνω
Πάντα(η)= πλευρά
Πανταχούσα (η) = εγκύκλιος μητροπολίτη, (μτφ) γραπτή ή προφορική επίπληξη
Πασούρια(τα)= καβούρια
Παντιέρα (η) = σημαία
παπάρα (η)= φαγητό με πολύ νερό, λίπος και αβγά μάτια / κάνει μια παπάρα, α βάλουμε βούκες, α χορτάσουμε.
Πάπρικα (η) = πιπεριά
Παραγιός= γκαρσονι

Παρακάθι (το) = το νυχτέρι γυναικών που γνέθουν
Παρακεντές (ο) = ο παράσιτος
Παρακόρη (η) = ψυχοκόρη, θετή θυγατέρα
Παραλέκατο (το) = καθυστερημένο πνευματικά ή σωματικά παιδί / ποιανού 'ναι τούτο το παραλέκατο, μαρή;
Παραλής (ο) = ο πλούσιος
Παραλογιάζω = τρελαίνομαι
Παραμαγούλα (η)= η αρρώστια παρωτίτιδα

Η συνέχεια του Π στο επόμενο τεύχος

Ο Σύλλογός μας έχει δικό του λογαριασμό στην ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ - Αριθ. Λογ. 86196310
Μπορείτε να καταθέσετε την ετήσια συνδρομή σας η οποία ανέρχεται σε 10 € και οποιαδήποτε δωρεά σας, ζητώντας από την τράπεζα να αναγράφεται το όνομά σας και ο σκοπός της κατάθεσης. Η απόδειξη της τράπεζας ισχύει ως δικαιολογητικό για δωρεές στη φορολογική σας δήλωση.
ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Φωτογραφίες του Βασιλή Σακελλαρίδη από το φετινό ταξίδι στην Τρίγλια, Αϊβαλί, Αρχαία Πέργαμο, μπορείτε να κατεβάσετε από την διεύθυνση:
http://www.flickr.com/photos/basil_s/sets/72157621098078791/

ΟΙ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ ΤΗΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

Συνέχεια από την 6^η σελίδα

- β) Τριγλιανοί Ευεργέτες (βοήθησαν τους πατριώτες)
Φίλιππου Καβουνίδη
Ιωάννη Σάπαρη
γ) Καθηγητές- Δάσκαλοι Τριγλιανοί
Τρύφωνος Ευαγγελίδη (σημαντικός ιστορικός συγγραφέας, φιλόλογος, γυμνασιάρχης)
Δημοσθένη Σταυρίδη (πατέρας των αδελφών Σταυρίδη Γεώργιου, Σταύρου και Αρίωνα που συντελέσαν στην εγκατάσταση των Τριγλιανών στην Ραφήνα, Καθηγητής- Διεύθυνε τα σχολεία της Τρίγλιας, Δάσκαλος του Χρυσόστομου Σμύρνης)
Στρατή Αντωνιάδη (ο Στρατής ο Δάσκαλος)
Φωτεινή Σιγηνού
δ) Πρόεδροι της Κοινότητας Ραφήνας
Κωνσταντίνου Παράσχου
Δημοσθένη Καλμεκερή
Τζιβάνη Μακασίκη
Αναστάσιου Λύρατζη
Σωτήριου Κανσού (καταγωγή Σμύρνη)
2) Σημαντικοί Μικρασιάτες
α) Ομηρικοί ήρωες της Τροίας Μ.Ασίας
Πριάμου, Έκτορος, Εκάβης, Ανδρομάχης, Βρισηίδος
β) Πρόσωπα της Αρχαιότητας
Όμηρου (Ιωνία, επικός ποιητής)
Ηρόδοτου (Αλικαρνασός, «πατέρας» της Ιστορίας)
Αισώπου (Φρυγία, κορυφαίος μυθογράφος)
Διογένη (ο Κυνικός ο Σινωπέας, ο Λαέρτιος, ο Οινωανδείς και ο Επίκουρος)
Αττάλου (Άτταλος Β΄ ο Φιλάδελφος, βασιλιάς της Περγάμου, ίδρυσε την Αττάλεια)
γ) Βυζαντινοί
Κωνσταντίνου Παλαιολόγου
δ) Νεότερης Ιστορίας
Υψηλάντη (Πόντος, οικογένεια και ο αρχηγός της Φιλικής Εταιρείας)
Χρυσάνθου (Φιλιππίδης, Μητροπολίτης Τραπεζούντας, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών)
ε) Μικρασιάτες των Γραμμάτων και των Τεχνών.
Κάρολου Κουν (Προύσα, σκηνοθέτης)
Δημήτρη Ψαθά (Τραπεζούντα, δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας)
Γεωργίου Σεφέρη (Σκάλα Βουρλά, ποιητής, Βραβείο Νόμπελ)
Ηλία Βενέζη (Αϊβαλί, λογοτέχνης)
Κυβέλης (Σμύρνη, ηθοποιός και θιασάρχης)
Μανόλη Καλομοίρη (Σμύρνη, μουσικοσυνθέτης)
Κώστα Ουράνη (Κωνσταντινούπολη, λογοτέχνης)
3) Τόποι της Μικρασίας
Τριγλίας, Πόντου, Προύσσης, Αμισού, Βιθυνίας, Κερασούντος, Προποντίδος, Κοτυώρων, Βυζαντίου, Σινώπης, Μικράς Ασίας, Σιμική, Τενέδου, Παναγίας Σουμελά, Αρχιεπαύλους, Λιβεράς, Εφέσου, Πουλατζάκ, Ιωνίας, Κρώμνης, Κυδωνιών (Αϊβαλί), Φάτσας, Αιολίδος, Σάντας, Ικονίου, Νικοπόλεως, Καππαδοκίας, Διδύμων, Μελά.
4) Επίσης στην πόλη υπάρχουν δύο ονόματα σύγχρονων ιστορικών προσώπων που έχουν σχέση με την ιστορία του Μικρασιατικού Ελληνισμού και αγαπήθηκαν πολύ από τους πρόσφυγες.
Ελευθερίου Βενιζέλου Σήμερα αναγνωρίζεται από όλους τους Έλληνες ως ο μεγαλύτερος πολιτικός της σύγχρονης Ελλάδας.
Νικόλαου Πλαστήρα (Κεντρική Πλατεία). Ο Πλαστήρας έβαλε την υπογραφή του για την απαλλοτρίωση του κτήματος-τσιφλίκι της Αθηναϊκής οικογένειας Σκουζέ στη Ραφήνα και την εγκατάσταση των προσφύγων από την Τρίγλια της Βιθυνίας Μ.Ασίας.
Η Ραφήνα, εκτός των οδών τις οποίες ονομασίες αναφέραμε, έχει δεκάδες δρόμους σ' όλη την έκτασή της και πολλές άλλες ονομασίες που συνοπτικά μπορούν να καταταγούν ως εξής:
Ονόματα Αγίων, ονόματα βασιλιάδων της Ελλάδας, μυθολογικά πρόσωπα κυρίως μυθολογικές θαλάσσιες θεότητες, αρχαία πρόσωπα, ονομασίες καλλωπιστικών φυτών και ανθέων, ονομασίες ανέμων, παγκόσμια ιδεώδη και έννοιες, γεωγραφικές και ιστορικές περιοχές της χώρας, ήρωες της Επανάστασης του 1821, πεσόντες στο Έπος της Αλβανίας και αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης (1941-44), πρόσωπα της επιστήμης, των γραμμάτων και της τέχνης, πολιτικά πρόσωπα της νεότερης ιστορίας κ.α.

... Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ

την άμεση ανταπόκριση σας, τον πρόεδρο του συλλόγου των απανταχού Τριγλιανών και τόσων άλλων που έγιναν αμέσως μέλη στα καλέσματα που τους κάναμε.

Ορισμένοι δεν έχουν ανταποκριθεί, ίσως από κωλυσιεργία, ή γιατί το άμελησαν.

Ευελπιστώ να τους έχουμε σύντομα κοντά μας.

Όσο για το δεύτερο σκέλος της ερώτησής σας, προσδοκίες δεν θα πρέπει να έχω μόνο εγώ. Αλλά το σύνολο όσων μετέχουμε σήμερα και αυτών που θα μετέχουν αύριο.

Εγώ μπορεί να είχα την ιδέα, μπορεί να το διαχειρίζομαι, αλλά το φόρουμ και η προσπάθεια είναι όλων μας. Με την συμμετοχή όλων, όταν όλοι ενημερώσουμε τους γνωστούς μας για την προσπάθεια, ώστε να γίνει γνωστή σε κάθε Τριγλιανό, όταν καταφέρουμε να έχουμε ενεργά τα παιδιά μας, θα έχουμε καλύτερα αποτελέσματα από τις προσδοκίες μας, θααρρώ.

Ποιος είναι πραγματικά ο Παναγιώτης που υπάρχει πίσω από το όνομα αυτό στις ιστοσελίδες του site (καταγωγή, περίπου ηλικία, και ό,τι άλλο έχει ενδιαφέρον, πχ σπουδές, δουλειά, οικογενειακή κατάσταση κλπ).

Ο Παναγιώτης είναι ένας απλός άνθρωπος, μεροκαματιάρης, χαμηλών τόνων, αλλά μπορείς να τον πεις και τοπικιστή, με τα θετικά ή αρνητικά.

Γεννημένος στην Ραφήνα, με σπουδές τεχνικού λυκείου, σήμερα οδηγός, έχει μία σπουδαία οικογένεια με δύο παλικάρια 17 και 13 χρονών, μένει δε λίγα χιλιόμετρα μακρύτερα από την γενέτειρά του.

Πόσο ο χώρος αυτός έχει επηρεάσει την προσωπική σου ζωή, με την έννοια της καθημερινής φροντίδας και της δέσμευσης του ελεύθερου σου χρόνου.

Σίγουρα θες αρκετή ώρα την ημέρα να ασχολείσαι με το φόρουμ κάτι που για να γίνει κλέβεις χρόνο από άλλες ασχολίες. Μπορεί κάποιος να μην βλέπει να έχω κάνει είσοδο στο φόρουμ, αλλά πολλές φορές μπορεί να κάνω και ολόκληρο μεροκάματο για να φτιάξω κάτι που χρειάζεται. Άρα σίγουρα υπάρχουν τα θετικά και τα αρνητικά της προσφοράς. Εγώ κρατώ τα θετικά.

Υπάρχουν άνθρωποι που γνώρισες μέσα από την δημιουργία και τη διαχείριση της ιστοσελίδας;

Έχω ανταλλάξει μηνύματα ή είχα τηλεφωνικές επαφές με αρκετά άτομα, ελπίζω δε να φτάσουμε σε κάποιο σημείο, που να μπορέσουμε να οργανώσουμε και συναντήσεις, μέσα από το φόρουμ μας, ώστε να γνωριστούμε και προσωπικά με τα μέλη μας ή καλύτερα πατριώτες μας.

Στην πορεία, βρέθηκαν άνθρωποι που ενθουσιάστηκαν με τη δική σου πρωτοβουλία και συνεργάζονται με ζήλο δίπλα σου;

Ανέφερα πιο πάνω τα ονόματα αρκετών, αλλά θεωρώ για να γίνει μέλος κάποιος αποδέχεται την ιδέα ή πρωτοβουλία και γι αυτό συμμετέχει.

Τι θα ήθελες να προσθέσεις στους πατριώτες που θα διαβάσουν αυτή την συνέντευξη;

Τους μεγαλύτερους σε ηλικία, θα ήθελα να τους καλέσω να συμμετάσχουν και να καταθέσουν ιστορίες φωτογραφίες και ότι άλλο μπορεί να είναι χρήσιμο, να αφήσουμε παρακαταθήκη στις νεώτερες γενιές.

Ενώ τους νέους μας, θέλω να τους καλέσω να αγαλιάσουν την προσπάθεια.

Να ακολουθήσουν το παράδειγμα της Ελένης, που βοηθά τον πατέρα της, να μας καταθέτει τόσα χρήσιμα πράγματα, αφού ο ίδιος δεν γνωρίζει από ίντερνετ.

Αλλά και με την ενεργή συμμετοχή τους, να δώσουν το δικό τους στίγμα στην προσπάθεια. Μπορούν και εδώ να αναπτύξουν μία κοινωνία, όπως τα διάφορα κοινωνικά φόρουμ που πηγαίνουν, απλά εδώ δεν έχουμε την αίγλη που έχουν αυτά, είμαστε λιγάκι πρόσφυγες... φτωχοί ως προς τις δυνατότητες του φόρουμ.

Σου εύχομαι κάθε επιτυχία στην προσπάθειά σου και ευχαριστώ πολύ για την προθυμία σου να δώσεις τη συνέντευξη αυτή.

Ήταν πραγματικά για μένα, ευχάριστη έκπληξη, ότι μου ζητήσατε να σας δώσω αυτή την συνέντευξη, που μάλλον είναι περισσότερο φιλική κουβεντούλα, δύο Τριγλιανών διαφορετικής ηλικίας, αλλά με τον ίδιο σκοπό.

Σας ευχαριστώ λοιπόν, που μου κάνατε αυτή την σημαντική για μένα τιμή.

• Η καλύτερη εκδήλωση που παρακολούθησα φέτος το καλοκαίρι, ήταν η βράβευση των αριστούχων φοιτητών Γυμνασίου και Λυκείου του Δήμου μας. Μεγάλος ο αριθμός των παιδιών που άριστευσαν και κατά συνέπεια, αισιόδοξα τα μηνύματα για το μέλλον του τόπου μας.

• Αλλά και η θεατρική ομάδα μας ενθουσίασε με τους μπαμπάδες τους. Πολλά ταλέντα αναδείχθηκαν. Μπράβο και συγχαρητήρια στις γυναίκες που έκαναν αυτή την προσπάθεια.

• Καλορίζικος ο νέος μας Χ.Υ.Τ.Α. Να είμαστε γεροί και να τον καιρόμαστε να λειτουργεί όπως ορίζει η νομοθεσία. Γιατί μες στη μούρη μας είναι τα σκουπίδια απ' όλη τη γύρω περιοχή και αν δεν λειτουργεί σωστά ξέρουμε τις συνέπειες.

• Και τίποτε για ανακύκλωση, θα γίνει βρε παιδιά; Βαρέθηκα να ταξιδεύω τα χαρτόκουτα 50 χιλιόμετρα. Γιατί φοβάμαι αν δεν ανακυκλωθούν, θα μαζευτούν και θα πάνε στην παλιά ανεξέλεγκτη χωματερή του χωριού που στη συνέχεια θα καούν και εμείς θα αναπνεύσουμε το ντουμάνι.

• Τι καλοκαίρι φέτος κι αυτό! Τι καταγίδες και κακό! Για ένα φράγμα αδικήθηκε η παραλία μας όλο το καλοκαίρι και εμείς γίναμε μετανάστες. Που να φχαριστηθείς μπάνιο σε άλλη θάλασσα, χωρίς караγάτσια, φοίνικες, κουτσομπολιό, παρέες. Χάλια μαύρα. Ας ευχηθούμε του χρόνου καλύτερα!